

Kokemuksia NCS-huippukylmän käytöstä kaviokuumeeseen

Johanna Virtanen kertoo Liekki-hevosestaan:

Kesäkuun alussa hevoseni alkoi ontua epämääräisesti toista etujalkaansa. Ontumista ei yhdistetty heti kaviokuumeeseen. Aiempaa kaviokuumeetausta ei ollut. Ontuma paheni parissa päivässä molempiin etujalkoihin, ja tällöin alettiin epäillä kaviokuumetta. Eläinlääkäri varmisti epäilyn oikeaksi. Kaviokuumeidiagnoosin varmistuttua kylmähoito ja sen tuoma mahdollinen apu otettiin käyttöön vielä samana iltana. Hoito-ohjelma suunniteltiin eläinlääkäriin ja hoidon toteuttajan kanssa yhdessä. Hoitoa päätettiin antaa akuutin vaiheen aikana kaksi kertaa vuorokaudessa.

Akuutin vaiheen hoito

Hoitoa annettiin kaviokuumeeseen akuutin vaiheen aikana kaikkiin jalkoihin. Etujaloissa polvesta alaspäin ja takajaloissa kintereestä alaspäin, erityisen huolellisesti ruununrajoihin. Kaviot käsiteltiin myös huolellisesti laitteella.

Yhtenä oireena ollut etujalkojen jatkuva steppausmainen painonvaihtelu loppui välittömästi ensimmäisen kylmähoidon aikana eikä enää palannut. Hevonen seisoi täysin paikoillaan hoidon ajan sitä mukaan kuin kukin jalka oli käsitelty. Kaviota käsitellessä laitetta liikutettiin hitaasti. Koska kaviot olivat ulkoisesti normaalia kuumemmat, kylmähoidon tekemät vaaleat sumutusläikät hävisivät nopeasti kavioiden päältä.

Oman kokemukseni mukaan hevonen sai selvästi helpotusta olotilaansa. Meidän kokemuksemme perusteella uskallan suositella huippukylmähoitoa akuutissa vaiheessa. Olen tyytyväinen siihen, että kokeilimme kylmähoitolaitetta akuutin vaiheen aikana.

Hoito-ohjelma

Hoito toistui samanlaisena:

- Hoito maanantai 6.6. ilta
- Hoito tiistaina 7.6. aamulla
- Hoito tiistaina 7.6. ilta
- Hoito keskiviikkona 8.6.aamulla

Tiistaina 7.6. lähdettiin klinikalle Laukaaseen.

Ensimmäisen kerran aikana hävinnyt steppaus ei enää palannut. Steppaus hävisi välittömästi

kylmähoidon aikana, mikä oli selkein havainto kylmälaitteen käytön aikana. Uskon, että juuri kylmähoito helpotti. Toki kipulääkkeelläkin on ollut oma osansa mutta steppauksen loppuminen ajoittui tasan tarkkaan hoidon aikaan. Kaikki hoidot sujuivat hyvin, mutta myöhemmillä kerroilla niin radikaalia "ihmeperantumista" ei ollut. Potilas oli tapansa mukaan hoidon aikana rento. Ensimmäisen hoitokerran jälkeen kavioiden oli finfoam-töppöset ja klinikan jälkeen pintelikorotukset ja vanu/liimapintelitöppöset. Tällöinkin hoitoa jatkettiin ohjeen mukaan töppösten "läpi".

Klinikalla hevosella todettiin 4 ja 7 asteen rotaatiot etujaloissa. Alle viikon päästä klinikka käynnistä hevonon jo "ruuvasi" etujaloillaan kääntyessään eikä enää ontunut. Hevonon vietti aikansa hiekkakarsinassa ja karsinan kokoisessa hiekkatarhassa. Kolmen viikon päästä olleessa kontrollikäynnissä rotaatiot olivat 4 ja 5,5. Hevonon ei enää reagoinut kaviopihtitutkimukseen, ei ontunut asfaltilla kävelyttäessä, ei käännöksissä ja ravissakin vain lievästi toista etujalkaa. Paraneminen lähti käyntiin erittäin hyvin. Kipulääke voitiin lopettaa viikkoa ennen alkuperäistä suunnitelmaa.

Hevonon kengitettiin klinikan jälkeen sairaskenkään. Syyskuussa hevonon sai jo normaalin kengityksen. Hevonon on alkanut tehdä kävelylenkkejä ja liikkuu normaalisti.